

گزارش

یوسپ بورل به جای **مؤگربنی می‌نشیند**

وارث آخرین جرحه برجام

● **روح اله نغی:** با تأیید نهایی این هفته، سرانجام نشستن سیاست چپ‌گرای اسپانیایی به جای قدریکا مؤگربنی قطعی شد تا از او اواسط آبان، یوسپ بورل به نمایندگانی از اتحادیه اروپا در صحنه بین‌المللی حضور داشته باشد. بورل جایگاه نماینده ارشد اتحادیه اروپا در روابط خارجی و سیاست‌های امنیتی را در حالی تحویل می‌گیرد که مسئله ایران، یکی از پرونده‌های بسیار مهم روی میز کارش خواهد بود؛ پرونده‌ای که در وضعیتی مبهم و پرچالش تحویل وزیر خارجه سابق اسپانیا می‌شود.

برجام، توافق مهمی که سلفِ بورل در کنار نمایندگانی از ایران، آمریکا، بریتانیا، فرانسه، آلمان، چین و روسیه امضا کرده بود، حالا از نگاه بسیاری از ناظران فاصله چندانی با فروپاشی ندارد. بورل اگر نجات برجام را در برنامه‌های خود نداشته باشد، قطعاً آمادگی برای شرایط بعد از برهم‌خوردن این توافق تاریخی را در فهرست خواهد داشت. دو ماه پیش از تحویل دستگاه دیپلماسی اتحادیه اروپا به بورل، ایران «گام سوم» روند کاهش تعهدات به توافق هسته‌ای را اجرائی می‌کند؛ گامی که بدین‌ترها خارج از ایران آن را آخرین گام قبل از خروج می‌دانند و ایران تأکید می‌کند در تلاش برای نجات برجام برداشته می‌شود.

از برجام تا اینستکس

اتحادیه اروپا در دوران پیش از بورل، از سویی از ایران می‌خواهد روند کاهش تعهدات را متوقف کند و از سوی دیگر با درخواست‌های ایران برای عمل به تعهدات برجامی برای توقف روند کاهش تعهدات مواجه است. مسئله اینستکس، در مرکز این کره قرار دارد. سازوکاری که بنا بود ابزار اتحادیه اروپا برای تعامل مالی با ایران خارج از محدوده تحریم‌های آمریکا باشد، تا امروز کارایی نداشته است. توقع اصلی ایران از این سازوکار به تصریح بیژن زنگنه، وزیر نفت ایران، فروش نفت از این طریق است که نشانه‌ای از بازآوردشدن نیست. از طرف دیگر، اخبار هرازگاهی از پیوستن کشورها به این شرکت‌ها به آن، توقف ضربه‌ای قلب اینستکس را به تعویق می‌اندارد.

ماجرای نفت‌کش‌ها

مسئله دیگری که بورل باید با آن مواجه شود، مسئله نفت‌کش‌ها و خلیج فارس است. بریتانیا ابرنفت‌کش «گریس ۱» حامل نفت ایران را که در آب‌های جبل‌الطارق توقیف کرده بود، هنوز در اختیار دارد و ایران نیز نفتکش بریتانیایی استرا ایمپرو را که در خلیج فارس توقیف شده است، هنوز در اختیار دارد. پیشنهاد آمریکا در زمینه تشکیل ائتلاف نظامی برای خلیج فارس که در دولت ترزا می در بریتانیا رد شده بود، در دولت بوریس جانسون جانشینش که به‌تازگی رئیس نخست‌وزیری را در اختیار گرفته، پذیرفته‌شده به نوبه می‌رسد؛ اما دیگر قدرت‌های اروپایی به آن اقبالی نشان نداده‌اند. سرنوشت پیشنهاد وزیر خارجه سابق بریتانیا که ماه گذشته خواستار شکل‌گیری ائتلاف جداگانه اروپایی به همین منظور شده بود نیز نامشخص است.

مخالف ترامپ، منتقد بریتانیا، مدافع برجام

بورل درباره قدرت‌های بزرگی مانند چین، روسیه و ایالات متحده گفته است: «ما در دنیای غول‌ها زندگی می‌کنیم و اگر نتجینیم، بیش از پیش به حاشیه خواهیم رفت» و جایی دیگر نیز مرزها را «زخم‌هایی بر زمین» توصیف کرده است. «چپ‌گرا» پرتکرارترین کلمه در توصیف بورل است که تلاشی برای پیش‌بینی موضع او در قبال سیاست خارجی به نظر می‌رسد: او چپ‌گراست، مثل جرمی کوربین از حزب کارگر بریتانیا. در قبال ایران، این نگاه پیش‌بینی می‌کند که او نسبت به همتایان راست‌گرایش به سمت ایران تمایل باشد.

سابقه موضع‌گیری‌ای او در قبال ایران، برجام و ترامپ نیز این احتمال را بالاتر می‌برد. او زمانی که ایران کاهش تعهدها به برجام را کلید زد، از موضع ایران دفاع کرد و رفتار ترامپ در قبال این توافق را به نقد کشید. سال گذشته نیز با انتقاد از خروج آمریکا از برجام گفته بود: «مادريد تهدیدها علیه ايران را نمی‌پذیرد». بورل پیش‌تر نیز تفدهای تندی به ترامپ داشته است. او در مسائلی مربوط به ونزولا نیز سیاست ترامپ را به نقد کشیده است.

نمود عملی‌ترین رویکرد بورل نسبت به ایران را شاید در ماجرای نفت‌کش‌ها باید جست؛ زمانی که بریتانیا نفت‌کش ایرانی را در آب‌های جبل‌الطارق متوقف کرد، او از جایگاه وزیر خارجه اسپانیا بلافاصله اعلام کرد که این اقدام به خواست آمریکا انجام شده است؛ البته اقدام بریتانیا در این زمینه فقط علیه ایران به حساب نمی‌آمد. بریتانیا در حالی نفت‌کش گریس ۱ را در آب‌های جبل‌الطارق توقیف کرد که اسپانیا درباره مالکیت بر این آب‌ها با بریتانیا اختلاف نظر دارد. البته در ادامه ماجرای نفت‌کش نیز احتمالاً بر موضع بورل تأثیر خواهد گذاشت.

عاقبت کار، عقلایت خواهد بود؟

در مجموع، به نظر می‌رسد حسن ظن ایرانی به تغییری که در ساختار اتحادیه اروپا رخ داده است، بی‌پایه نباشد. سوابق، مواضع و رویکردهای سیاسی بورل برایند مثبتي دارد. از سوی دیگر اما ممکن است اوضاع بغرنج‌تر از آن شده باشد که حتی کسی با موضع همدلانه با ایران هم بتواند قدمی به سوی نزدیکی روابط بردارد و ناچار شود فقط به دنبال محدودکردن خسارت‌ها برود. باید منتظر ماند و دید پیش‌بینی بورل درباره روند افزایش تنش‌ها تا چه حد تحقق می‌یابد: «به وضعیت برخورد نظامی نخواهیم رسید و سرانجام کار به تقلانیت ختم خواهد شد».

دیپلماسی

دربخ از دکتر فریدون زندفرد

سپری کرده بود. دیگری در حوزه خلیج‌فارس و عراق که بخشی از مشغولیات زندگی اداری او را در ریاست و مدیرکلی ادارات مربوط به عراق و خلیج‌فارس تشکیل می‌داد. به همین دلیل در دوران گذشته در عراق و پاکستان به سفارت رسیده بود.

زندفرد گذشته از سواد سیاسی بسیار بالا، به زبان انگلیسی و فارسی تسلط ادیبانه داشت. فروتن و محبوب و دقیق بود. اهل مجادله نبود، اما با سازگاری و ظرافت انتقاد می‌کرد و موفق می‌شد. رفتارش با همکاران با مهربانی و احترام همراه بود، به همین دلیل

فریدون زندفرد، دیپلمات پرورنده حفظ جزایر سه‌گانه، به خاک سپرده شد

ماجرای اداره نهم سیاسی وزارت خارجه

زاهدی در مورد بحرین نظری متفاوت با نظر شاه داشت... شاه و زاهدی در مورد پرورنده جزایر کاملاً تفاهم داشتند اما اختلاف نظرشان در مسئله بحرین کاملاً هویدا بود».

او در این راه، حتی دست به اقداماتی می‌زند که در آن دوران معمول نبوده است: «گزارش‌هایی که ما به وزیر خارجه می‌دادیم در واقع بر این نکته پافشاری می‌کرد که علاوه بر مسیری که این پرورنده طی می‌کند راه‌های دیگری نیز برای حل مسئله بحرین وجود دارد. در همین زمان زاهدی کاری کرد که با توجه به اوضاع و احوال آن زمان بسیار تعجب‌برانگیز بود. شاه برای سفری دوم‌ماهه برای استراحت و اسکی، به سنت‌موریس رفت. زاهدی بدون اطلاع شاه، با عده‌ای از حقوق‌دانان و افسران بلندپایه ارتش و مقامات امنیتی جلساتی محرمانه برگزار کرد. این جلسات شب‌ها در دفتر زاهدی در وزارت خارجه و صبح‌ها در محل زندگی‌اش در حصارک تشکیل می‌شد».

او ادامه می‌دهد: «او از این افراد خواست که با بررسی شرایط موجود گزینه‌های مورد نظرشان را در مورد پرورنده بحرین با او در میان بگذارند. او حتی تأکید کرده بود که عامل استفاده از قوه قهریه را از نظر دور ندارند. این مسئله قابل اهمیت است، چراکه روند فکری شاه با چنین نظرهایی تباین داشت. ولی زاهدی به خودش جرئت داد که این جلسات را در غیبت شاه تشکیل دهد و به این افراد چند روز فرصت داد که نتیجه را به او اعلام کنند». بررسی گزینه نظامی در این جلسات تا محاسبه جزئیات نیز پیش رفته بود: «در جلساتی که زاهدی برگزار کرده بود مسئله استفاده از قوه قهریه نیز بررسی شده بود. حتی مشخصات نیروها و تجهیزاتی که باید در ایسن عملیات به کار گرفته می‌شد یا عکس‌العمل سعودی‌ها در بریتانیا مطرح شده بود». اما با این تلاش‌ها به بر بسته می‌خورد: «در گفت‌وگویی که بعدها با زاهدی داشتم به من گفت که پس از پایان مهلت، پاسخی که از این افراد دریافت می‌کرد همه با اما و اگرهایی همراه بوده است؛ یعنی کسانی که در ابتدا موافق چنین حرکتی بودند در انتها نظرشان را تغییر دادند». گمانه‌زنی زندفرد علت ایسن تغییر نظر را چیزی غیر از فشار وارده بر آنها می‌خواند: «شاید این افراد خودشان متوجه شده بودند که نمی‌شود کاری کرد و راهی که پیش گرفته شده قابل تغییر نیست. در واقع می‌توان گفت که این افراد می‌دانستند که شاه تصمیم خودش را گرفته است».

زندفرد در این مصاحبه نظر خود را درباره علت بی‌میلی شاه به حفظ بحرین چنین تبیین می‌کند: «برای پاسخ به این سؤال باید تاریخ و مسیر بر بحرین مسلط شدند. اعراب عتوبی سه شاخه بودند که یکی از آنها «آل خلیفه» است. آل خلیفه پاسگاه نام‌ه را تسخیر کرد و «شیخ نصر» والی بوشهر که بر بحرین هم حکومت می‌کرد، از «شیخ احمد» شکست خورد و این خاندان بر بحرین مسلط شدند. پس از تسلط آل خلیفه، ما دیگر اعمال حاکمیت چندانی بر بحرین نداشتیم. شاه می‌دید که سخن از مالکیت بر بحرین تنها امری ظاهری است. نکته دیگر خروج انگلیسی‌ها از بحرین بود. اگرچه شاه در حل مسئله بحرین و جزایر این بود که اختلافات ارضی با انگلیسی‌ها حل شود تا بتواند جای انگلیسی‌ها بگذارد و به قدرت برتر در منطقه تبدیل شود».

جزایر سه‌گانه و تفاهم‌نامه ۱۹۷۱

مرحوم زندفرد در دوران تصدی اداره نهم، پرورنده بزرگ دیگری را هم پیگیری می‌کند که برخلاف ماجرای بحرین، به سود ایران به پایان می‌رسد؛ مسئله جزایر سه‌گانه، یعنی تنب بزرگ، تنب کوچک و جزیره

همکاران دیرینش از او به نیکی یاد می‌کنند و با گذشت سالیان بسیار او را دوست دارند و همیشه از دیدارش خوشحال می‌شدند و به سراغش می‌رفتند. پس از بازنشستگی نیز هرگز بی‌کار نبود. کتاب‌های «ایران و جامعه ملل»، «ایران و جهانی پرتلاطم» (خاطراتی از دوران خدمت در وزارت امور خارجه)، «تحولات سیاسی در بریتانیا» و آخرین کتابش، «محمدعلی فروغی در صحنه دیپلماسی» حاصل دوران پس از بازنشستگی او است، «تاریخچه سازمان ملل متحد» را نیز از والترز و فرانسیس پل به فارسی ترجمه کرد. در

ابوموسی که در نزدیکی تنگه هرمز قرار دارند. جزایر سه‌گانه به عنوان بخشی از قلمرو معروف به «امارات متصلحه» تحت اشغال و حاکمیت بریتانیا قرار داشته‌اند. این اشغال که از سال ۱۹۰۸ شکل گرفته بود، هرگز ازسوی ایران به رسمیت شناخته نشد. اواخر دهه ۶۰ و اوایل دهه ۷۰ میلادی، زمانی که با تصمیم بریتانیا به خروج، تعیین تکلیف جزایر و مناطق درون و حاشیه خلیج‌فارس در منطقه شکل می‌گیرد، بحرین و قطر کشورهای مستقل می‌شوند و سرزمین‌های امارات متصلحه نیز تبدیل به یک کشور به نام «امارات متحده عربی» می‌شوند، اما پیش از این اتفاقات و بعد از ۷۰ سال شکایات دولت ایران از بریتانیا، سرانجام در سال ۱۹۷۱، هشت سال پیش از سقوط حکومت پهلوی، ایران موفق می‌شود حق حاکمیت خود بر این سه‌جزیره را اثبات کند و آنها را به قلمرو حاکمیت خود برگرداند.

زندفرد در تحلیلی که سال ۹۱ در «شرق» منتشر کرده، دراین‌باره چنین می‌نویسد: «یکی از وظایف اداره نهم سیاسی فراهم‌آوردن زمینه آمادگی برای مذاکرات قریب‌الوقوع با بریتانیا درباره مسئله جزایر بود. قبلاً هیتی به لندن اعزام شده بود که مسئولیت داشت تحت‌نظارت کلی سفارت، اسنادی را که به نحوی ممکن بود در اثبات دعوی مالکیت ایران بر جزایر تنب و ابوموسی مورد استفاده قرار گیرند، شناسایی و جمع‌آوری کنند. این اسناد عمدتاً مربوط به قرن نوزدهم می‌شد و اسناد حکومت انگلیس در هند (امارات هند شرقی) و مدارک تاریخی وزارت خارجه انگلیس را در بر می‌گرفت. هیئت تحقیق در کاوش و بررسی‌های خود به گزارش‌های متعددی از ماموران انگلیس در منطقه برخورد می‌کند که در این مدارک جزایر ایرانی و غیرایرانی (عمدتاً به علت جلوگیری از دزدی دریایی و تجارت برده) از هم تفکیک شده‌اند این گزارش‌ها منبع مهم و موثقی بر اثبات تعلق این جزایر به ایران به شمار می‌آیند». او سپس به ایران گزارش‌ها می‌پردازد.

او توضیح می‌دهد که امروز موقعیت خوبی در این مذاکرات داشت: «ایران در مذاکرات دو برگ برنده داشت. تهدید به‌کارگیری قوه قهریه و عدم‌شناسایی اتحادیه امارات عربی که در حال شکل‌گیری بود. حالا [اردشیر] زاهدی، وزیر امورخارجه، در اظهاراتش از ذکر استفاده از زور در صورت عدم پیشرفت مذاکرات دیگر ابایی ندارد و در زمستان سال ۱۹۴۹ در کنفرانس وزرای خارجه کشورهای اسلامی در کراچی، به‌کارگیری قوه قهریه را یکی از گزینه‌ها معرفی می‌کند. توسل به زور و عدم همکاری با اتحادیه امارات هر دو منجر به بی‌ثباتی و بی‌نظمی در منطقه می‌شد که انگلیسی‌ها نسبت به این پیشامد بی‌نهایت حساس بودند. طرح‌شان این بود پس از خروج از منطقه وضعی پابرجا و «ساختار منطقه‌ای باباتی» به ارت باقی گذارند که در اصل منظور همان تشکیل اتحادیه‌ای از هفت امیرنشین ساحل متصلحه بود».

زندفرد توضیح می‌دهد که قدیم‌ترین کلیدی در حل مسئله جزایر، جایی به جز تفاهم‌نامه ۷۱ برداشته می‌شوند: «تفاهم‌نامه ۲۹ نوامبر ۱۹۷۱ در ارتباط با مسئله جزایر پایان ماجرا به حساب نمی‌آید. قبل از امضای تفاهم‌نامه حاکم شارجه نامه‌ای به وزیرخارجه انگلیس می‌نویسد و مفاد تفاهم‌نامه را می‌پذیرد. وزیرخارجه انگلیس این نامه را طی یادداشتی برای وزیرخارجه ایران ارسال می‌کند و خواستار پذیرش آن می‌شود. در اینجا ترنند طریقی به کار برده می‌شود. وزیر امور خارجه ایران را یادداشت ۲۵ نوامبر ترتیبات مربوط به ابوموسی را به این شرط می‌پذیرد که ایران بدون هیچ محدودیتی برای حفظ امنیت کل جزیره و نیروهای مستقر در آن به هر اقدامی که ضروری تشخیص می‌دهد، مبادرت ورزد. یادداشت مورد تأیید وزارت‌خارجه انگلیس قرار می‌گیرد. یادداشت ۲۵ نوامبر از لحاظ ایران سندی مهم به شمار می‌آید، ولی ناخواسته تا حدودی مهجور و مورد بی‌توجهی قرار گرفته است....».

زندفرد در انتهای این یادداشت اشاره می‌کند که اهمیت حل مسئله جزایر سه‌گانه به لحاظ تاریخی فراتر از یک پرورنده است. بیوزی ایران در این پرونده، نقطه نقض روندی است که برای سالیان ایران را چوک‌تر کرده است: «ایران در فاصله زمانی یک قرن و نیم، قسمت عظیمی از سرزمین خود را از دست می‌دهد که شاید از لحاظ وسعت اراضی بربرادرفته در تاریخ کم‌نظیر باشد. روسیه تزاری، کمپانی هند شرقی، عثمانی و افغانستان (متحد انگلیس) در زمره اشغالگران بودند. سرانجام در ربع آخر قرن بیستم این روند با این غارت تاریخی با استرداد جزایر حاشیه‌ای تنب و ابوموسی که عمدتاً ادامه فلات ایران را شکل می‌دهند متوقف و جهت دیگری می‌گیرد. تحولی مثبت بود و بنابراین باید در حراست و صیانت از این جزایر همچنان هوشیار و استوار بود».

رویداد

در تماس تلفنی روحانی و مکرون انجام شد

توافق تهران و پاریس بر سر ادامه رایزنی ها و تماس‌های دیپلماتیک

● **شرق:** رؤسای جمهور ایران و فرانسه، بار دیگر در تماسی تلفنی به رایزنی و گفت‌وگو پرداختند. به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی ریاست‌جمهوری، حسن روحانی سه‌شنبه در گفت‌وگوی تلفنی با امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، گفت: «امنیت و آزادی کشتی‌رانی در منطقه و تنگه هرمز مورد تأکید ماست و روزانه ده‌ها کشتی آزادانه عبور و مرور کرده و نیروهای ایران طبق مقررات نظارت خود را انجام می‌دهند». روحانی مذاکرات انجام‌شده در ماه‌های اخیر را مثبت و گامی روبه‌جلو دانست و گفت: «هدف ایران از کاهش تعهدات تأمین منافعمان در برجام و اجرای تعهدات طرفین برای استحکام و پایداری این توافق مهم بوده است». رئیس‌جمهور با اشاره به ضرورت تلاش برای تسریع در روند مناسبات و همکاری‌های بانکی و نفتی ایران با دیگر کشورها به‌عنوان اصلی‌ترین حقوق اقتصادی ایران در برجام، بر ادامه بررسی پیشنهادها در مسیر دستیابی به راه‌حل‌های کارشناسی و عادلانه تأکید کرد. روحانی ادامه داد:گسترش تعامل و همکاری ایران و اروپا می‌تواند فضای آرام و اطمینان‌بخشی را برای منطقه و جهان به وجود آورد و فرانسه به‌عنوان یکی از شرکای قدیمی ایران در اتحادیه اروپا می‌تواند نقشی سازنده در این راستا ایفا کند. امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه نیز در این گفت‌وگوی تلفنی با کشتی‌مجدد بر پایندی پاریس به تعهدات قیدشده در برجام، گفت: «رسیدن به نتیجه‌ای مورد قبول طرفین و تأمین‌کننده منافع ایران در برجام برای پاریس حائز اهمیت است». رئیس‌جمهور فرانسه همچنین ا پیشنهاد روحانی برای رایزنی کارشناسان و مسئولان ایران و فرانسه برای رسیدن به راهکارهای مناسب در مسائل و موضوعات کوناگون منطقه‌ای و بین‌المللی استقبال و بر گسترش همکاری تهران و پاریس در این راستا تأکید کرد.

پمپئو از ۶۰ کشور برای ائتلاف دریایی درخواست کمک کرده‌است

● **ایرنا:** «مایک پمپئو»، وزیر خارجه آمریکا، در گفت‌وگو با شبکه «اسکای استرالیا» در توضیح لزوم شکل‌گیری ائتلاف دریایی برای حفاظت از کشتی‌ها در خلیج‌فارس آشکار کرد، واشنگتن تاکنون از ۶۰ کشور درخواست کمک کرده و تاکنون فقط انگلیس به این گروه ملحق شده است. تارنمای شبکه تلویزیونی «اسکای استرالیا» به نقل از وزیر خارجه ترامپ نوشت: «بنابراین ما از ۶۰ کشور خواستیم تا برای برداشتن ایران و تأمین امنیت تنگه هرمز کمک کنند تا به‌این‌ترتیب کشتی‌های تجاری بتوانند از آنجا عبور کنند». آمریکا پیشنهاد کرده است تا ائتلافی برای محافظت از مسیر حیاتی انتقال نفت در تنگه هرمز تشکیل شود. تاکنون بسیاری از کشورهای جهان، از جمله ژاپن، آلمان و اسپانیا با درخواست آمریکا برای پیوستن به ائتلاف دریایی مخالفت کرده‌اند و «وینس استولتنبرگ»، دبیرکل ناتو، نیز اعلام کرده است تاکنون هیچ درخواست رسمی‌ای از این سازمان برای مشارکت در این ائتلاف نشده است.

سفیرانگلیس:

رویکرد لندن نسبت به ایران تغییر ی نکرده‌است

● **ایرنا:** راب مک ایسر، سفیر انگلیس در تهران، سه‌شنبه با انتشار گزارشی مبنی بر پیوستن کشورش به ائتلاف نظامی آمریکا در خلیج‌فارس نوشت: وزیر امور خارجه بریتانیا تأکید کرده که رویکرد لندن نسبت به ایران تغییری نکرده است و اینکه با ایران برای کاهش تنش‌ها و پشتیبانی از برجام همکاری خواهد کرد.

مدیر اسبق آب‌نگاری سازمان نقشه‌برداری:

خطوط مبدأ خزر تصویب نشده‌است

● **ایرنا:** مدیر اسبق آب‌نگاری و امور جزر و مدی سازمان نقشه‌برداری کشور گفت: «سهم کشور از خزر هنوز مشخص نیست، زیرا خطوط مبدأ در آن هنوز به تصویب نرسیده‌است». محمدحسن کام‌محمدی اظهار کرد: «موضوع حائز اهمیت، داده‌هایی است که باید به‌روز و دقیق باشد تا در اندازه‌گیری مساحت پهنه‌های خاکی و آبی تناقضی ایجاد نشود و با دقت بالا مساحت کشور محاسبه شود».

تجدید فراخوان آگهی ارزیابی کیفی (۹۸–۳۰)

شرکت گاز استان کرمان در نظر دارد مناقصه ای را ، با شرایط ذیل برگزار نماید .

داوطلبان واجد شرایط دارای شناسه ملی اشخاص حقوقی ایرانی در صورت تمایل به شرکت در مناقصه می توانند از زمان درج اولین نوبت آگهی نسبت به تهیه نامه اعلام آمادگی به امور قرارداده‌ها و فاکس آن به شماره ۳۳۳۳۹۶۶۱ تا تحویل آن به دبیرخانه شرکت گاز استان کرمان واقع در بلوار ۲۲ بهمن - حد فاصل سه راه ادیب با چهار راه شعبانیه (در ساعات اداری شنبه تا سه شنبه ۱۶۰۰ و چهارشنبه ها ۷-۱۵) اقدام و دفترچه استعلام ارزیابی کیفی را نیز از سایت پایگاه ملی اطلاع رسانی مناقصات به آدرس http://iets.mporg.ir دریافت و با توجه به مفاد آن، مدارک مورد نیاز را جهت بر مانهه بصورت جداگانه تهیه، تکمیل و حداکثر تا ۱۴ روز تقویمی پس از تاریخ چاپ آخرین نوبت آگهی به دبیرخانه شرکت گاز استان کرمان تسلیم نمایند. بدیهی است توزیع اسناد مناقصه منوط به ارزیابی کیفی مناقصه گران توسط کمیته فنیسی و بازرگانی می باشد. (نوع تضمین شرکت در مناقصه : یکی از تضامین معتمر در آیین نامه تضمین معاملات دولتی مطابق شرح مندرج در اسناد مناقصه) متقاضیان می بایست جهت کسب اطلاعات بیشتر به سایت www.nigc-kerman.ir و پایگاه اطلاع رسانی مناقصات http://iets.mporg.ir مراجعه و الزاماً نسبت به ثبت نام در سایت پایگاه اطلاع رسانی مناقصات اقدام نمایند.

۹۰	مدت زمان (روز)	تاریخ چاپ نوبت اول	شماره مجوز	کد فراخوان
۹۸/۵/۱۵	۹۸/۵/۱۶	تاریخ چاپ نوبت دوم	مبلغ تضمین(ریال)	۳/۲۱۰/۸۳۸
دو			۴۰۰/۰۰۰/۰۰۰	
موضوع : مناقصه خرید کانکس چرخ دار				

تاریخ چاپ آگهی نوبت اول ۹۸/۵/۱۵ و تاریخ چاپ آگهی نوبت دوم ۹۸/۵/۱۶ می‌باشد

هرکت ملی گاز ایران

هرکت گاز استان کرمان

(سهایی عامی)